

Roparji.
od klapca

528/153

Nekeki vasi so stanovali stariši s svojo hčerjo. Ko je še hčer odrasla prisla se nekoga dne zelo lepi ljudje v zlatu napravljeni snubil. Njejim to obljubijo. Ko so se hoteli oditi rečejo hčeri da naj pride kdaj v njihov grad pogledat.

Nekoga dne gre hčer v gozd proti listem gradu. Ko pride do grada in vidi da ni nobenega okoli in okoli, se splazi siko skozi okno v sobo. Tu v tej sobi je našla samo bankovce, od 10 do 1000. Ko odpre druge vrata vidi same goldinorje vesetice in krajcerje. Iz te sobe so peljale (druge) vrata pod zemljo. Te odperši vidi neke stopnjice ki so peljale navzdol. Ko je do konca teh stopnjic vidi same mrtve trupla. Še nekoliko časa to strahoma ogleduje sliši da nekdo vrata odpira. Naglo se skriva med mrtve. Ko ta mož odgre, bil je namreč čuvaj tega grada, vstane od mrtvih. Vsa kerva va je zelo skrbni, kako bo prisla iz grada. Vendar si ji je posrečilo. Ko gre po neki poti sreča nekoga oglašja ter mu pravi: Lepo vas prosim, dobri mož, skrite me v to oglje, ki ga zdaj pelje. Ker gotovo bom padla oroke roparjev. Nilo serčni mož jo naglo v oglje zakrije. Ne dolgo potem jih sreča iz roparjev kletvi so sli od ropar. Tu prasa jo oglašja a ko je ^{ima} kakoga ropar clovetka. On jim odgovori: Ne. Kar dva premeta za voz ter ga kočeta prevreči. Drugi pa pravijo pustita v ogj vidita da nima nobenega. Potem se kmalu razkrope. Ko hčer domu pride ve zelo ustravijo. Kmalu jim pa vse to pove. Nekonečjo copet pridejo, lepojih spremijo, ter jim ne da donic vedit da bi že kraj v tem slišali. Povabijo jih da naj pridejo danes teben ker bo ravno v tej vasi zgnanje. Med tem sednom so pa vse to povedali vežel nemu poglavarstvo. Ko pridejo v nedeljo večer jim dobropojdno napravijo ko hočejo skozi vrata iti jih primejo vojaške brume ter jih v roče sodnjiku. Sodnjik je pustil vse obglavo dhati. Njihov grad pa je razgal, tako da ni edaj več sledu od njega.

528/154

Junak Janez.
od gospodinj

Neka mati je imela 7 letnega sinu, ki ni drugega jedel kakor mleko. Nekoga dne mu reče: Pojdi služiti jaz te ne morem več živiti. Janez je šel koj drugi dan si službe iskati. Kmalu pride do neke grajsine. Tu pride do gospodarja ter mu pravi a ko ga hoče službo vzeti. Gospodar mu odgovori: Da. Koliko plačila pa boš hoteli imeti na leto. Nič drugega odgovori mu Janez kakor da bom jaz vax na koncu leta dobro za usnico dal. Dobro je rekel gospod. Drugi dan pride k njemu služiti. Ko j jutrej so šli vsi klapci v gozd po berva. Ta lenuh je pa še ležal. Koga pride gospodar klicat naj gre z unimi v gozd mu reče da boš om. pred voma kot drugi, ko se je že dobri dan naredil vetalje ter šel v gozd.

ko pride v gozd, vidi zelo velik hlad. Tuga zdaj skuša dati na voz. Ko ga vene na voz se mu voipolome od teze hloda. Po drug voz domu hoditi mu ni prejetno, ampak nalozí se konja, voz in klob na svoje rame temese v gozd. Kogospodar to vidi, kako daje močam ga je zelo začelo skrbeti, ker čudno bo ko bom jaz konušnico dobil, Bog ve kam bom letel. Med tem premišljevanjem pride nekva beraška žena kruha prosit. Kopa vidi gospoda takostoznega, ga prasa kaj daje. On ji pa odgovori, da mu ona ne more nič pomagati. Pa vendar povejte, kaj da je. E veste kaj. Tu kaj imam lačnega junaka va mi brez plačila dela, ko bopa konca leta prišel dal mi bo zavušnico. Veste kaj, pravi žena, prasajte kuharico ako kaj rad fizol je. Kogospodar kuharico pokliče mu reče, da ga zelo radje. No. Dobro. Tu kaj tega po merni ka fizola. In ko bo kuharico pokliče. Ko je bil fizol kukan pokliče žena Janeza in mu pravi. Jdaj jejmo sukale fizol, to mo vidli kdo ga bo več snedel. Tena pa je in fizol v vusta, enega pa v torbo. Ko sta že več snedla reče žena Janezu: Prerežimo trebuhu bodemo vidli koga bo več imel. Tena stiga, pravi Janez. Ne stiga. In tako sta se dolgo prepirala. Naslednjic pa vendar prereše torbo ki jo je imela na trebuhu. Polno fizola se vauje iz torbe. Janez misli da ako ni sebi nič bode meni č marj, ter prereše trebuh. Žena ga pa je potem ogofufala in tako je moral poginiti. Jdaj so napravili veliko pojednino. vsi so bili zelo veseli ker je Janez umrel. Ludi mene so povabili, dali so mi is lesnika jesti in iz rešeta piti, pa palec po herbtu da me se zdaj boli, pa nje vera. Kje

328/155

Lepa hčer.

^{od Gospodinjice.}
Neki oče je imel zelo lepo hčer. Tami oče bi se rad rijo zaročil. Tuj prasa nekoga dne: Kaj češ da ti dam da se bodem jaz s teboj zaročil. Ona pravi: Oblačila, da bo eden tak kot solnce drugi tak kot luna in tretji tak kot zvezde. Češ ji je vse to storil kar ji je objubil. Tu je šla nekoga dne da v nekem gradu potrebujejo purovka. Hitro gre v grad da bi sukaj služboda bila. Grajska ji reče dajo bode vrel. Tu napravi nekoga pojedno. Tudi ona je šla v grad na pojedno. Obledla je oblačilo, ktero je bilo svetlo kakor solnce. Ko pride na pojedno jo vsi veselo spremejo. Nobeden ni vedel čegava da je. Jdaj prasa grajska čegava je? Ona (pa od govorj) mu neče povedati. Potem naredi dvakrat ropot pojedno. Jdaj pride ropet in obleče oba oblačila. Tdaj ji je radnjik da perstan in pravi: Na, to ti dam, da mi objubiš ako me hočeš vseti za moža. Ona pa nič neodgovori. Tu je bil nekoga dne grajska bolan. Tdaj pride purovka v kuhinjo. Kuharica jo pa spodi, ter pravi, da bi bili gospod zelo hvu, ako bi vedli da si tu sukaj. In tako pódita. Jdaj prinese gospodu kuharica juho. Gospod pa naenkrat zagleda perstan v juhi. Tdaj pokliče kuharico ter pravi: Kdo pa je bil danes v kuhinji. Kuharico odgovori purovka. Purovka pokliče prave gospod. Jdaj spozna gospod da se ona sista. Ki je bil enje davt s...
V